

అగ్ని ప్రవేశం

‘చూడబ్బాయ్! పెద్దలు సంపాదించిన అస్తుపాస్తులేవీ లేవంటున్నావ్.... ఉద్యోగం కూడా లేదు. మరేం చూసి నీకు కన్యాదానం చెయ్యమంటావ్...’ సూటిగా ప్రశ్నించిన రాజా రావు గారిలో హుందా తనం.... తీవి ప్రస్ఫుటమౌతున్నాయి. అనుకోని ప్రశ్న బాణంలా గుచ్చుకుంది సుకుమార్ కు.

‘నాకు....ఎమ్మెడిగ్రీ ఉందండీ....’ వినయం తెచ్చి పెట్టు కున్న గాంభీర్యంతో తటపటాయించాడు సుకుమార్.

‘నాల్గిచ్చుకునేందుకా....?’ కోపం లేనికొట్టు.

‘ఎంప్లాయిమెంటు ఎక్స్చేంజీలో రిజిష్టర్ చేయించా నండీ....’ ఓపిక అవసరమైంది.

‘రిజిస్ట్రేషన్ చేసేప్పుడు ఎంప్లాయిమెంటాఫీసు గుమాస్తా చేతులు తడిపేందుకు....నీకు బహుమతిగా వచ్చిన పతకాన్నమ్మా వే కదూ!’ నిర్మోహమాటం, నిస్సంకోచం.

నీకు గారి పోయాడు సుకుమార్

నీరుద్యోగ పర్వం నిజస్వరూప మింత భయంకరంగా ఉంటుందా? తనను తానే అడిపోసుకున్నాడు

హైమవతీ తాను గాఢంగా ప్రేమించు కున్నామనీ,... ఆశీ ర్వదించి పెళ్ళి చేయమని - ఆమె తండ్రిని అడిచినప్పటి సంభా

షణ్ గుర్తుకొస్తే ఆతని గుండెల్లో గునపాలు దిగబడిపోతాయి.
కాని...కడిగిన మల్లెపూవును తలదన్నే ముఖారవిందము. బంగారు
తీగల్లా చుట్టుకుపోయే నాజూకైన చేతులు... ఆందానికి మెరుగులు
దిద్దే అమాయకత్వం... హైమవతి కళ్ళ ముందు మెరవ
గానే గునపాలు కాస్తా పూల బాణాలై పోతాయి.

....ఆనాడు నిరుద్యోగిని. ఈనాడు ఉద్యోగంలో జాయిన
యిన ప్రయోజకుణ్ణి.... అనుకున్నప్పుడు మాత్రం గర్వంగా
ఫీలోతాడు.... అడుక్కుతినేవాడు అమాత్యవర్యుడైనట్టు.

ట్రైనింగ్ కేళేముందు.... హైమవతి విసిరిన ఆయస్కాంతపు
చూపుల్ని.... చెదిరిపోకుండా ఎదలో భద్రపరుచుకున్నాడు.

ఇల్లోచ్చింది....దిగవయ్యా' ఒంటెడ్డు బండి కనకయ్య ఈ
లోకంలో పడేశాడు సుకుమార్ను.

బండి దిగ్గానే బంగారు బొమ్మ కోసం విసిరిన చూపులు ...
తిరిగొచ్చేసాయి; పరావర్తనం చెందిన కిరణాల్లా. వచ్చేముందు
హైమకు ఉత్తరం రాసినా ప్రయోజనం లేదనుకున్నాడు.

....తప్పకుండా వచ్చేస్తుంది.... చుట్టేస్తుంది.... చిలిపి ఉ
హల్లో స్నానాదులు ముగిసాయి 'భోజనం రెడీ!' అంది అమ్మ.

చెల్లి మనోహరి కొసరి కొసరి పడ్డిస్తూంటే-అమ్మచేతి వంట
అమ్మతమన్పించింది.

నేను....ఉద్యోగంలో జాయినయ్యా నమ్మా! ఆనాడు ఆల
వోకగా... అన్నంలో వచ్చడి కలుపుతూ.

అమ్మ పొంగిపోయింది....మనోహరి ఆనందసంద్రములో
మునిగి తేలింది. వెంటనే

తై 9నింకని వెళ్ళావు కదరా అన్నయ్యా అందిచారు
వడిస్తూ.

‘నిజమే మనూ... తై 9నింగ్లో ఉండగానే పోస్టింగిచ్చారు.
దిలీప్ కాగానే వెళ్ళి ఉద్యోగంలో జాయిన్య్యాను.’ అతని కళ్ళ
లోని వెలుగుల్ని చూచి మరింత మురిసిపోయింది తల్లి హృద
యం.

ఏదో విధంగా.... హైమవతి గురించి ప్రస్తావించేందుకు
దారులు వెతుకుతుంది మనసు.

‘ఏవూళ్ళో నాయనా?’ అడిగింది పెరుగు వడ్డిస్తున్న అమ్మ.
‘కేశవపురంలో....’

‘కేశవపురమా...?’ కోరన్ గా అన్నారు అమ్మా, మనోహరి
వాళ్ళిద్దరి మొహాలలో-చోటుచేసుకుంటున్న నీలి నీడల్ని గమని
స్తూంటే వింతగా తోచింది.

‘ఔను! నిన్న శనివారం జాయిన్య్యాను. సాయంత్రం
మనూరికి జయలుదేరాను ఈరోజు ఆదివారం....మళ్ళీ రేపు వెళ్ళా
లి. ఆర్డెజిల్లా అదీ చూచుకోవాలి....’ అంటూ చేతులు కడుక్కు
న్నాడు.

తర్వాత....మనోహరినడిగాడు హైమవతి గురించి
మనోహరి మొహమ్మీది నీలి నీడలింకా తొలగలేదు. తట
పటాయిస్తుంది.

‘ఏమ్మా! చెప్పా నీ స్నేహితురాలి గురించి?’ అసహనం
తొంగి చూచి దాక్కుంది

‘నా స్నేహితురాలేనా....?’ నవ్వాలని ప్రయత్నించింది.

నన్నెన్నో భరించలేక పోతున్నాడు.

ఆ ప్రస్తావన అప్పుడే రాకుంటే బావుండనిపించింది మనోహరికి... కాని సుకుమార్ ఊరుకొనేట్టులేడు.

‘హైమవతికి పెళ్ళై ఎనిమిది మాసాలైందన్న య్యా!’ వెంటనే అన్నయ్య మొహంలోకి చూసింది వాలకం గమనించాలని... సాధ్యమైనంత తొందరగా వేరే విషయం ప్రస్తావించాలని. సుకుమార్ తల తిరిగి పోయింది

....తన స్వప్న నుందరి అందకుండా పోయిందా?

....తన ప్రేమ సాధం పేక మేడలా కూలిందా??

అయ్యుండదు.... తేరుకుని....

‘చాల్లే మానోహరి! తమాషాకి విషయమే దొరికిందా....’

మనోహరి కనుకొలుకుల్లో తిరిగిన నీటిని చూడగానే షాక్

కొట్టినట్టయింది.

‘తమాషా కాదన్న య్యా! నిజమే.... అదివ్వుడీ లోకంలో గూడా లేదు’ అంది ఓణీతో కళ్ళద్దుకుంటూ.

సుకుమార్ మీద పిడుగుల వర్షం కురిసింది. తల బద్దలయ్యేట్టుంది. తనను మోస్తున్న కుర్చీపాతాళంలోకి దిగబడి పోతుంది. మనోహరి ప్రయత్నం ఫెయిలైంది.

‘అదెలా....?’ అనగలిగాడు.

‘ఓ సంవత్సరం దైనింకని నువ్వెళ్ళగానే వాళ్ళ నాన్న గారొక గొప్పింటి సంబంధం చూసారు... ససేమిరా చేసుకోనంది హైమ వాళ్ళు చూపించినట్టయిన చేసుకోకపోతే తల్లిదండ్రు లిద్దరొకేస్తారి విషం వింగిస్తామని... దానివెంటలు వచ్చేసే రు-

కట్న కానుకలు బాగానే ముట్ట జెప్పారట. నలుగురన్నదమ్ముల
లో చిన్నవాడట అబ్బాయి. బాగా చదువుకున్నవాడట గూడా.
వాల్లు నెలల తర్వాత ... హైమ తల్లి కాబోతుందని తెలిసి వాళ్ళ
మ్మా నాన్నలు సీమంతానికి తీసికొద్దామని వెళ్ళారట గొంతు
బొంగురు దోయింది

‘ఏ వూరు?’ వేదన నాపుకునే ప్రయత్నం

‘కేశవ పురం....!’

‘కేశవ పురమా .. సీమంతానికా?’ ఆశ్చర్యం

‘ఔను ... కాని వాళ్ళు వెళ్ళేసరికే జరగాల్సిన ఘోరం జరి
గిపోయిందట....’ అన్నయ్య కళ్ళలోకి చూచింది.

‘అంటే!’ అతృప్త, ఆయోమయం.

హైమ భర్తకు బడ్ కాన్సరుందని ఆలస్యంగా తెలిసిం
దట లక్షల రూపాయలు ఖర్చుచేసి... ఎన్నోరకాల వైద్యం
చేయించారట రాయవెల్లూరు హాస్పిటల్లో గూడా పరీక్షలు
చేయించార్ట రోగం ముదిరిందని పెదవి విరచిన డాక్టర్లు. మం
దులు రాసిచ్చి చేతులు కడుకున్నారట. కొద్ది రోజులలోనే రక్తం
కక్కిరిస్తూ మూసాడట ... ‘హైమా! హైమా’ గొంతు చినిగేట్టు
అరిచాడు.

నిద్రాదేవి కొగిల్లో ఒరిగిపోయిన టూటైరు బర్తును చుట్టు
ముట్టిన కొందరు తట్టిలేపారు .. తాను పలవరించినట్టు గుర్తు
కొచ్చింది-సారీ చెప్పాడందరికీ....తప్పుచేసిన వాడిలా.

వీడెవడో తీవ్రవాదిలాగున్నాడను కున్నవారి అంచనాలు
పటాపంచల్తే పోనాయి. కిమ్మనకుండా వెళ్ళి.... తిరిగి నిద్రలోకి

జారుతునే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

దేశమంతా కరువు కాటకాలతో బాధపడుతూంటే తాను మాత్రం పూటపూటకూ విందు భోజనం వదులుకోలేని నాయకుడిలా రైలు మాత్రం శూన్యంలోకి దూసుకు పోతుంది. ఇవేవి పట్టించుకోకుండా.

హైమ అంటే ఏవరండీ?.... పల్లివాల పదహారు పళ్ళు బయట పడ్డాయి.

‘సిన్నా హీరోయిన్...?’ చంకలెగిరేస్తున్న చాయవాలా మురిపెం.

‘ఏదో పీడకలొచ్చుంటుంది... పాపం! ఆయన ప్రాణాలు తోడేస్తారెందుకు?’ అవలిస్తున్న పక్కబెర్తు పెద్ద మనిషి విసుకున్నాడు. సుకుమార్ నుండి సమాధానం రాలేదు.

కిటికీ తలుపులు తెరవగానే నిషాదేవి ఖుషి రాజ్యం కన్పించింది. రైలింజను లైటు వెలుగులలో.... చెట్లు కొరివిదయ్యాలలా మెరిసి మాయమౌతున్నాయి. చల్లని గాలి ముఖం కడిగింది. టైం చూచుకున్నాడు సుకుమార్. రాత్రి పన్నెండైంది కిటికీ తలుపులు మూయగానే బర్తు పడుకోమంది.

మనోహరి చెప్పిన దృశ్యాలు కళ్ళముందు సినిమా రీళ్ళలాగా తిరుగుతున్నాయి.

....శోకదేవత హైమవతి తలబాదు కుంటుంది. సర్వస్వం దోచుకున్న దేవుణ్ణి నిలదీస్తుంది. పున్నమ చంద్రుని కప్పేస్తున్న ముబ్బిల్లాగా... వెంట్రుకలు మోహం నిండా నాట్యం చేస్తున్నాయి. గుండెలు బాదుకుంటుంటే గాజులు ముక్కలై పోతు

పోతున్నాయి. ఏడ్చి ఏడ్చి కళ్ళల్లో నీరు ఇంకిపోయింది. గొంతు బొంగురు బోయింది.

అటిద్దరు, ఇటిద్దరు అడవాళ్ళామెను వట్టుకని శవం వెంట నవపిస్తున్నారు. బంధువులు, అభిమానులు గుంపులు గుంపులుగా వెంబడిస్తున్నారు.

రకరకాల కామెంటుస్ పినబడుతున్నాయి.

హైమవతికి రోకమంతా శూన్యంగా కనబడుతుంది. మర బొమ్మలా నడుస్తుంది.

....తానిహ పసుపుకుంకాలకూ, పూలకూ, అలంకారాలకూ దూరం కావాలి... వెక్కిరింతలు భరించాలి.... తెల్లవారే తన మొహం చూచిన వారి తిట్ల వర్షం భరించాలి.... శుభకార్యాలేవీ తన చేతులమీదుగా జరగరాదు... అన్నింటినీ మించి-తండ్రిలేని పసికూనకు జన్మనివ్వాలి... జీవితమంతా రంపపుకోత భరించాలి.... అంతరంగం అల్లకల్లోలం.

శవయాత్ర శ్మశాన స్థలంచేరింది. ఓపక్క, శవదహనానికి కావాల్సిన ఏర్పాట్లన్నీ చక్కచక్క జరిగిపోతున్నాయి. మరోఓక్క... ముత్తైదువలు హైమవతి తలమీద బిందెలనిండా నీరు కుమ్మరిస్తున్నారు. ఆ తర్వాత పట్టు పీతాంబరం హైమవతి ఒంటిని చుట్టేసింది. జడవేసి తలనిండా పువ్వులు తురిమారు. తిలక్ ధారణ జరిగింది. ఒళ్ళంతా పసుపు కుంకుమలతో నిండిపోయింది. ఓడి బియ్యం పోసి మంగళ హారతులిచ్చారు. పేర్చిన చితివద్దకు నడిపిస్తూ పాటలు పాడారు

అమ్మ భర్త శవాన్ని చితిమీద వదుకోట్టారు. ప్రపంచాన్ని

మరిచి.... విచ్చి చూపులు చూస్తున్న హైమవతి.... శవం పక్క
లోకి చేర్చబడింది. పైన కట్టలు పేర్చారు. కొన్ని కిరసనా
యిల్ డబ్బాలు చికిమీద ఖాళీ వనాయి. దంపతులకు పుణ్యలోకం
ప్రప్తింజాలనే పాటలు గొతులు విప్పి పాడారు. పురోహితులు
మంత్రోచ్ఛారణగా విస్తుంటే.... వచ్చిన వాళ్ళంతా ఆక్షింతలు
చల్లి దూరంగా జరిగిపోయారు.

కాగడతో చితి అంటుకుంది.

హైమవతి హాహాకారాలు చితిమంటలలో కలిసి ఆకాశాన్నం
దుకున్నాయి ప్రాణంలేని శవంతో పాటు ప్రాణమున్న శరీరం
కాలిబూడిదైంది. పొగలు బంధుమిత్రులకు వీడ్కోలు చెప్పేసాయి
వారికి లభించబోయే స్వర్గసుఖాల గురించి ముచ్చటించుకుంటూ
ఇంటి మొహం పట్టారంతా.

... అలనాడు దక్షయజ్ఞంలో దూకిన అమ్మవారి లాగుంది ...

భార్య భర్త లోకేసారి స్వర్గదారం చేరడం.... పూర్వజనకి
సుకృతమే....

ఆ... సుకృతమే... గాడిద గుడ్డా...! కొందరి గుస గుస
లు.... మరికొందరి రుసరుసలు.

*

*

*

వారాని కొకసారి మాత్రమే వచ్చే అదివారం ఆలస్యంగా
నిద్రలేపింది సుకుమార్ను. మొహం కడుక్కని పేషరు తిరిగే
స్తుంటే.... మనసులన్నం కలేదు

శనివారమే శ్మశానం పైపు వెళ్ళావాడు.

చిరునవ్వులతో... చిలిపి చేష్టలతో కనిపించింది హైమవతి

.. చేతులు చాచింది....

‘....నువ్వు ట్రైనింగ్ కెళ్ళక పోతే ఉద్యోగం రాదు.... ఉద్యోగం లేకపోతే .. మానాన్న మన పెళ్ళి కొప్పుకోడు.... వెల్తే సంవత్సరం దాకా తిరిగిరానంటున్నావు, ఎలా సుకుమార్?’ హై మవతి కాటుక కళ్ళలో గిరుక్కుమన్నది. కన్నీరు మనసంతా కలిచి వేసింది.

చేతులు చాచగానే.... తీగలా చుట్టుకు పోయింది.

‘....వచ్చేదాకా ఉత్తరాలు రాయకు సుకుమార్’ బుంగ్ మూతి పెట్టింది.

‘....తపాలాశాఖ మీద కోపమా?’ బుంగ్ మూతి గిల్లగానే కిలుక్కుమంది.

‘... కాదు’ ఇంద్ర ధనుస్సులా మెరిసింది.

‘మనలాంటి ప్రేమ పక్షులకేవేలదా అశాదీపాలు’ మరోబుగ్గ గిల్లాడు. ముఖం మందారపువ్వువైంది.

దివ్యాను భూతి తళుక్కుమంది. రెండు చేతులతో మెడను చుట్టేసి గుండెలమీద ఒరిగిపోయింది.

నిజమేకాని....నీ పోకిరిచేష్టలతోనే భయం. అవే.... ఉత్తరాలలో రాస్తావు-మా నాన్న చూస్తే కిగ్గిమీదగుగ్గిలమై పోతాడు బరిడరాముడై పోయి నన్నెవరి కన్నా ఇచ్చి కట్టబెడతాడు నువ్వు దేవదాసువై పోతావు నేను మాంగల్యబలమంటూ గింజు కోవాలి. ఇహ చివరకు మిగిలేది?....’ గిలిగింతలు పెట్టింది.

హైమా.... హైమా! ..

‘ఏంనాయనా... హైమా అంటూ అంత గట్టిగా పిలుస్తు

న్నావు....' ఇల్లు గలాయన కాఫీ గ్లాసులతో ప్రత్యక్ష మయ్యాడు.
సిగ్గుపడ్డాడు సుకుమార్.

లేచి.... సవినయంగా అహ్వానించి

'.... అబ్బే... నేనాండీ....! అన్నాడు' చుట్టుకు పోయిన
అనుభూతులలోంచి.

'రాత్రంతా అదే పేరు పలవరిస్తున్నావు. నీకూ మాకూ తడి
కే అడ్డం కాబట్టి స్పష్టంగా వినబడుతుంది ఇంతకీ ఎవరా
హైమ?' బుజ్జగింపుగా అడిగాడు - కాఫీ గ్లాసులు డేబుల్ మీదుంచి
తీసుకొమ్మని కళ్ళతో సైగచేస్తూ, పేపరు ముసలాయన చేతులలో
కెళ్ళింది.

అద్దె పోర్షను తడికలదై నా ఇల్లుగల ముసలాయన హృద
యం మాత్రం, పెద్దబంగళా లాంటిదని నాలోజులలోనే తెలిసి
పోయింది. ముసలి ప్రాణాలకు తోడుగా ఉంటాడని తడికకట్టి అద్దె
కిచ్చాడు. ఆయన కొడుకులకు ఉద్యోగాల రెక్కలొచ్చి, కూతు
ళ్ళు పెళ్ళిలై ఎగిరిపోయారట.

'....ముందు కాఫీ తాగునాయనా!' స్పందించని సుకుమ
ార్కు కాఫీ గ్లాసందించాడు ఆప్యాయంగా.

'బాబాయ్ గారూ...!' నెమ్మదిగా పలుకరించాడు.

'ఊ...!' ఏమిటో చెప్పమన్నట్టు చూచాడు.

'ఈ వూళ్ళో సతీసహగమనం కేసులేమైనా.... ఐనాయా?'
అడగలేక... అడగదల్చింది అడిగేసాడు.

'అండీ....?' ముసలాయన భృకుటి ముడిపడింది.

'చచ్చిన భర్త శవంతో... బ్రతికున్న భార్యను కల్చేయడం'

సుకుమార్.... పలవరింపుకు కారణం చెప్పకుండా చాత
చక్కంగా దాటవేస్తున్నందుకు నవ్వాల్సింది.

‘హైమవతి అనే అమ్మాయి.... భర్త శవాన్ని కాలేజీస్తుండ
గా చితిలో దూకిందని విన్నాను....’ మొహంలో రంగులు మారి
వీదోగుర్తు కొచ్చి అగిపోయాడు.... రెడ్ సిగ్నల్ చూచిన రైల్వే

దూకేస్పడు పూరివారంతా చూస్తూ ఊరుకున్నారన్నా
మాట. ఒక నిండు ప్రాణాన్ని బలీదీసుకున్నారు వాళ్ళు....చెప్పా
పెట్టకుండ తోసుకొచ్చింది ఉద్రేకం.

‘ఆ అమ్మాయి గర్భవతని గూడా తెలుసు....’

‘... తెలిసి గూడా రాక్షసకృత్యాన్నా పలేదా?’

‘ఏం చేస్తారు బాబూ ఊరకుండక....’ ముసలాయన గూడా
స్పందించాడు-ఇహలాభం లేదని.

అంటే...

‘వాళ్ళు జాగీర్దార్లు. పేరుమోసిన దొరల కుటుంబం. హైమ
వతి భర్త రాఘవేందర్ సద్గుణాశి. పెద్దకట్నంతో పెళ్ళి ఘనంగా
జరిగింది. పెళ్ళైన రెన్నెళ్ళ తర్వాత తెలిసింది.... రాఘవేందర్
కు బ్లడ్ కాన్సరని. గుండెలు పగిలేలా ఏడ్చిందా ఆమ్మాయి. ఐనా
...భార్యగా సేవలందించింది. ఎన్నో ప్రవతాలు చేసింది గండం
గడవాలని’

సుకుమార్ కనుకొలుకులలో వేదనాశ్రువులు చోటు చేసుకు
న్నాయి. కళ్ళు మూసుకుని వింటున్నాడు.

‘రాఘవేందర్ తో కలిసి నలుగురన్నదమ్ములు. కొట్ల రూపా
యల ఆస్తికి వారసులు ఆస్తి పంపకాల గురించి అంతకు ముందే

చాలాగొడవలై నాయని విన్నాంగాని.... పెద్దింటి పేచీలు గేటుదాటి
 బయటకు రాలేదు. రాఘవేందర్ శవంగా మారగానే మిగిలిస్తూ
 ముగ్గురన్నదమ్ములు కూడబలుక్కున్నారు.. ఎదో విధంగా హైమ
 వతినీ లోకంనుంచి పంపించాలని ... అస్తిని మూడు వాటాలుగా
 పంచుకోవాలని. నిజానికామెను చితిలోకి నెట్టి.... ఆమెనే దూకేసిం
 దని ప్రచారం చేయించారు. వాళ్ళ నెదిరించే ధైర్యమెవరికుందీ
 ఉండో? ఆమెనూ.... గర్భస్థ శిశువనూ మింగేసిన పాపాత్ములు
 దశదిన కర్మ పెద్ద ఎత్తున జరిపించారు. దాన ధర్మాలు చేసారు.
 ఉరి వారంతా విందు భోజనాలారగించారా రోజు.... కంటి ధార
 ల్ని తుండుగుడ్డతో తుడుచుకున్నాడు ముసలాయన.

‘ఐతే... ఈ సంగతెవ్వరూ పోలీసులకు తెలియ జేయలేదా?’
 మాయమైన ఉద్రేకం ప్రశ్నించింది. అది మరింత పెరిగి
 ధైర్యంగా మారింది.

‘చెప్పరేం బాబాయ్!’ విడికిళ్ళు చిన్నగా బిగుసుకుంటు
 న్నాయి.

‘రిపోర్టు ఇచ్చిన వాళ్ళనే వట్టుకు తంతారు పోలీసులు.’
 నిర్వేదం నిట్టూర్చింది,

‘ఎందుకు?’

‘రిపోర్టు చేసిన వ్యక్తే ఫస్టు ఇన్సర్ మెటరపుతాడు. అవ్వ
 క్తికే సర్వస్వం తెలుస్తుందనుకుంటారు పోలీసులు నేరానికి కార
 కులైన వారందరి పేర్లు చెప్పేదాకా వదలరు. నేరస్తుల పేర్లు
 చెప్పిన వాడికి రక్షణ ఉండదు. కాని గంటలలో శవమైపోతాడు.
 తొరలకు కోపమొస్తే.... ఇంకేమైనా కావచ్చు వాడి కుటుంబం.

విందుకొచ్చిన తంటాలని ఎవ్వరూ ముందుకు రాలేదు.' ఖాళీ
గ్లాసులందుకున్నాడు.

కుర్చీలో... వెనక్కు వాలిపోయాడు సుకుమార్. తోసుకొ
చ్చే కన్నీటి నాపలేక పోయింది. దైర్యం.

‘కాస్పేపాగి’

‘ఏది ఏమన్నా గాని .. నేనే పోలిసులకు రిపోర్టిస్తా నిప్పుడు
....’ అంటూ లేచాడు ఒక నిర్ణయంతో

హైమవతే హైమ అన్న సంగతి ఎప్పుడో తెలిసి పోయింది
ముసలాయనకు.

‘అన్నీ తెలిసే.... అగ్ని ప్రవేశం చేస్తావాబాబూ?’ వారిం
చబోయాడు.

సామాన్యుల భయమే రాక్షస కృత్యాలకు ప్రాణప్రదమా
తుంది. స్వార్థపరులు ఇష్టా రాజ్యం కొనసాగిస్తూ సాంఘిక ఆచార
మని ముద్రవేస్తున్నారు.

‘ఎన్నాళ్ళలా నడుస్తుంది బాబాయ్?’

సుకుమార్ మొహం మంకెన పూవైంది.

క్షణాలలో తయారై బయల్దేరాడు.

అవతార మూర్తిలా కన్పించాడు ముసలాయనకు

(“సాధన” కథల పోటీల్లో బహుమతి పొందిన కథ.

అక్టోబర్ 89)